

slag. Det var det, vi gjorde; men denne Forpødenhed til nu at bringe det Forslag om Understøttelseskasser frem igjen, som vi den Gang fremkom med, er ikke nu til Stede, idet denne Lanke jo har rundet en Aneerkjendelse, som jeg aldrig havde tænkt, den skulde finde fra saa mange Sider. — Det ærede Medlem var den Gang imod den, men jeg antager nu, at han nu maa anerkjende den. Han har jo selv til en vis Grad været Medlem af Arbejderkommissionen, og jeg har ikke set, han har modsat sig den Tanke, der i dens Betænkning er udtalt om Alverdomskasser, som netop er den samme, vi have fremført. Det er Arbejderkommissionens Betænkning, der er kommen til at ligge imellem, og af hvilken man i det Mindste maa vente sig noget Resultat. Det ærede Medlem, som sidst talte, har ikke Ret i sin Opfattelse, naar han mener, at der ikke i det Forslag, der her ligger for til Behandling, er foreslaaet Hjælp til Selvhjælp. Det er netop det, der er: Hjælp fra Statskassens Side til de frie Fattigkasser; de Midler, de derved komme i Besiddelse af, ere netop de, der skulle benyttes som Hjælp til Selvhjælp. Det kan aldrig være Meningen, at de frie Fattigkasser skulde overgaa til Fattigvæsenets Forsorg; det ærede Medlem maa vide, hvilke Opgaver de nuværende frie Fattigkasser have, det er jo netop, som Loven af 8de Marts 1856 udtrykkelig siger, at hjælpe de Familier, som have mange Børn og ondt ved at holde dem i Skole, som selv arbeide og kæmpe redelig, men som mangle Gøne paa Grund af Samfundets Mangel paa Organisation (Berg: Det er et helt andet Begreb, Hjælp til Selvhjælp!) Nei, det er ikke et ganske andet Begreb, det er netop det samme Begreb. Det er klart, at ved den Støtte, som vilde tilflyde Kasserne ved det Forslag, her foreligger, vilde de i en ganske anderledes Grad blive satte i Stand til at yde Hjælp, hvor Familien var bleven for talrig f. Ex. i Sygdomstilfælde, hvor der ikke er en Sygekasse, eller hvor anden Ulykke indtraf. Det er netop Hjælp til Selvhjælp, men jeg indrømmer, at det er meget bedre, naar Foreningernes Virksomhed bliver organiseret, og derfor betragte vi ogsaa dette som et midlertidigt Forslag. Jeg for min Part vilde ikke alene ingen Betænkning have ved det — det er en Selvfølge, naar jeg har været med til at indbringe det — men jeg mener, at det allerede var et stort Gode, dersom der kunde naaes den samme Hjælp til Selvhjælp gennem Tilskud fra Kommunens Kasse.

Dersom det kan findes mere antageligt, og dersom det kan gennemføres, kan jeg være med til det, netop fordi der kan ventes Frugter af Arbejderkommissionens Betænkning. Det er det, jeg har udtalt, det er en fuldstændig klar Tankegang, og der er deri intet Principstridigt. Hovedsagen for mig er, at der bliver gjort Noget, og det er det ogsaa for de andre Forslagsstillere. Ganske vist skal jeg med det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (Buch) være enig deri, at Forslaget af de ærede Medlemmer for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) og Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) gjør for Lidt, men Noget og ikke saa ganske Lidt vilde det komme til at udrette, naar det traadte i Kraft. For Exempel foreslaas der jo, at den Del af Brændevinsafgiften, som skal ydes til Kommunekassen, skal henlægges til de frie Fattigkasser, for ikke at tale om, at Kommuneraadene blive bemyndigede til uden Amtsraadets Samtykke at yde Tilskud. Det er Noget, det indrømmer jeg, men langt fra tilfredsstillende for mig; men i Liden som disse maa man jo være overordentlig nøisom, og jeg skal gjentagende udtale, at, da den Tanke, der er udttrykt i Understøttelseskasse-Lovforslaget, med Nødvendighed vil trænge igennem, siden den har faaet Støtte fra vægtige Sider, kan man i saa Henseende være mere rolig og behøver ikke at trænge saa stærkt paa, idet det Samme vil komme frem fra anden Side. Jeg tør derfor haabe, at selve Lovforslagets Indbringelse vil give noget Stød til, at man netop kommer den Tanke i Møde, at de værdige Trængende skulle sig selv ud og blive hjulpe ved Hjælp til Selvhjælp.

Ingerslev: Jeg skal ingenlunde gaa ret dybt ind i en Strid med det ærede Medlem, som nu satte sig; men da han henvendte sig saa at sige personlig til mig, er jeg nødt til at gjøre et Par Bemærkninger. Jeg er da først meget lykkelig ved ikke at være den Æneste, der ikke har kunnet læse og forstå Lovforslaget saaledes, at det var Principet for Selvhjælp, som det ærede Medlem og hans Medforslagsstillere her havde gjort sig til Talsmand for. Det ærede Medlem hørte jo, at et æret Medlem fra Præstø Amt (Nøhr) havde den samme Opfattelse som jeg, og der er dog ingen Grund til at tro, at vi skulde staa hinanden saa nær i personlig eller aandelig Forstand, at vi skulde have konfereret med hinanden om at faae den Opfattelse; det tror vist Ingen. Jeg har aldrig havt den Ære at tale med det ærede